

Jordi de Manuel

La mort del corredor de fons

Edicions 62, Barcelona, 2012.

Tal vegada a alguns els pot semblar d'una altra època, però penso que una de les funcions més interessants del discurs literari és la capacitat per a mostrar-nos altres alternatives, més enllà del sobreentès entreteniment que hauria de ser prerrogativa de tota novel·la.

El cas de Jordi de Manuel representa una de les veus més interessants dins del que podria ser una novel·la de caire humanístic, malgrat que les bases que fa servir per a construir-la siguin molt sovint les del gènere negre. I, en aquest sentit, potser perquè em va deixar gratament sorprès aleshores, he d'anomenar una novel·la que per a mi marca un punt

d'inflexió en la seva obra, *L'olor de la pluja* (2006). No crec anar errat si dic que Jordi de Manuel és un escriptor humanista. Hi ha al darrere dels seus arguments un component ètic, una intenció d'anar a la recerca d'un tipus de personatges que saben estar d'una manera crítica al seu temps, i això a pesar de la duresa del panorama que s'hi troben.

L'autor continua dins la ciutat que més domina, Barcelona, amb un cas relacionat amb les màfies estrangeres i la immigració. Però el model escollit no és tant la investigació dels assassinats –que també ens fa vibrar– com la perspectiva novel·lística de vides que s'hi encreuen, que prenen contacte de manera sobtada amb realitats que no havien previst. D'altra banda, un dels encerts de Jordi de Manuel és la creació de l'inspector Marc Sergiot, un personatge creïble i amb aquest punt de ment privilegi-

ada que esperem d'un personatge de novel·la. Jordi de Manuel ha arribat a aquest punt envejable en què la seva literatura proporciona plaer a la intel·ligència, i això no ho haurien de rebutjar els lectors. Després d'un cert cansament de les nombroses trames familiars que ens proporciona la literatura nòrdica, si mirem cap als nostres autors hi trobem un altre tipus de discurs que tracta d'aprofundir en l'ésser humà d'ara mateix, en les seves virtuts i contradiccions.

És una proposta que ens renova i que ens demostra que hi ha altres mons, però potser els tenim molt a prop. *La mort del corredor de fons*, recordeu el títol, perquè és sinònim d'una bona lectura.

